

**N:o 21.**

Af herr **P. G. Petersson** i *Brystorp*, om beviljande af statsbidrag för utgörandet af skattefrälseräntor till enskild person.

Genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 11 september 1885 har blifvit beslutadt, att skattefrälseräntor, som egas af enskild person, skola af statsverket inlösas, efter af egaren derom gjord anmälan, hvilken anmälan skulle ske till den 11 September 1886, och sedan denna inlösen blifvit verkställd, kommer räntegifvaren att betala utskylden till staten, dock med 30 % afdrag, i likhet med hvad förhållandet är beträffande andra skattskyldiga hemman.

Redan innevarande år hafva egare till hemman, hvilkas hemmansräntor utgå till staten, erhållit en afskrifning på desamma med 30 %, men innehafvare af hemman och lägenheter, från hvilka frälseränta utgår till enskild person, hafva till fullo måst betala räntans belopp, och efter förenämnda förordnings innehåll är antagligt, att egare till en del hemman, hvarifrån skattefrälseräntor utgå till enskild person, för all framtid få fortfara med räntans fulla betalning, då ej något lagstadgande finnes derom, att frälseränteegare äro skyldiga att mot lösen afstå denna sin egendom.

Till följd af dessa omständigheter och på det att alla egare till hemman och lägenheter af skattefrälse natur må komma i åtnjutande af lika rätt samt blifva likställda med de till staten skattskyldiga hemman, får jag vördsamt anhålla, det Riksdagen måtte besluta,

att från och med den tid, andra skattehemman åtnjutit 30 procents afdrag å grundskatterna, staten

måtte bidraga med 30 procent af utgiften för de skattefrälseräntor, som utgå till enskild person, samt härmed fortfara, intill dess skattefrälseräntorna blifvit af statsverket inlösta.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

*P. G. Petersson.*

---

**N:o 22.**

Af herr **P. G. Petersson** i *Brystorp*, om inlösningsfrälsekatte-  
räntor till statsverket och statsbidrag för samma räntors  
utgörande tillsvdare.

Vid fattadt och redan verkställt beslut om 30 procent afskrifning å grundskatterna hafva hemman och lägenheter, från hvilka frälsekatte-  
räntor till enskild person utgå, blifvit från skattelindring alldeles ute-  
slutna, och som skäl härför har blifvit angifvet, att dessa räntor icke  
vidkomma kronan, utan äro en enskild affär jordegaren och ränteegaren  
emellan. Huru än med denna enskilda affär förhåller sig, får jag här-  
med fästa uppmärksamheten derpå, att genom en kongl. förordning af  
den 21 februari 1789 är stadgadt, att frälsekatte-  
räntor skola för all framtid utgå i enlighet med de kontrahenterna emellan slutade aftal och  
afhandlingar. Om denna förordning icke tillkommit, hafva enligt allmän  
lag de vid hemmanens försäljning förbehållna räntorna varit af sig sjelfva  
förfallna efter 50 års förlopp från den dag, fastighetsköpet afslutades,